

**Ministriële Omzendbrief RO 98/2 betreffende de algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer
23.III.1998 - Vlaams Ministerie van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening**

(BS 25.IV.2003)

Deze omzendbrief is bestemd voor :

de gouverneurs en leden van de bestendige deputatie;

de colleges van burgemeester en schepenen;

de ambtenaren van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

Situatieschets

Op 29 april 1997 heeft de Vlaamse regering een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer vastgesteld.

Deze bouwverordening verscheen in het Belgisch Staatsblad van 7 mei 1997.

Een beknopte toelichting bij deze bouwverordening leek aangewezen.

Toelichting

1. De bouwverordening is enkel van toepassing op de openbare weg. Ze is dus niet van toepassing op private wegen.
2. De bouwverordening geeft niet aan langs welke rijwegen er wegen voor voetgangersverkeer dienen te worden aangelegd. Ze geeft ook niet aan of er langs beide zijden van de rijweg een voetpad dient te worden aangelegd. Het is de vergunningverlenende overheid die dient te beoordelen of in een concrete bouwaanvraag voor een openbare weg het aantal voorziene wegen voor voetgangersverkeer of voetpaden voldoende is. De bouwverordening is enkel van toepassing in de bebouwde kom. In dergelijke bebouwde kom is de aanleg van wegen voor voetgangersverkeer of voetpaden doorgaans gewenst. Bijgevolg zal de vergunningverlenende overheid erover waken dat de aanvragers niet systematisch nalaten om voetpaden aan te leggen teneinde de toepassing van de bouwverordening te ontduiken.
Onder het begrip « bebouwde kom » wordt het deel van de wegen verstaan dat afgebakend wordt met de rechthoekige witte verkeersborden, met erop aangegeven de gemeentenaam in zwarte letters (zoals opgenomen in artikel 2.11 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer).
3. De bouwverordening geeft dus aan aan welke voorschriften de wegen voor voetgangersverkeer of voetpaden dienen te voldoen wanneer ze worden aangelegd of wanneer ze worden aangepast. Elk werk dat invloed heeft op nuttige breedte van de weg voor voetgangersverkeer wordt als een aanpassing beschouwd. Loutere vervanging van de bestaande verharding van een weg voor voetgangersverkeer, zonder dat aan de boordstenen wordt geraakt, wordt niet beschouwd als een aanpassing en valt dus niet onder toepassing van de verordening. Indien de rijweg wordt verbreed, waardoor het voetpad wordt versmald, wordt dit beschouwd als een aanpassing van de weg voor voetgangersverkeer. Bijgevolg is in dit geval de bouwverordening van toepassing, ook al wordt het voetpad verder ongewijzigd gelaten. De bouwverordening legt geen termijn op waarbinnen de huidige toestand (die vaak niet conform is met de normen van de verordening) aan de voorschriften van de verordening dient te worden aangepast.
4. Het is duidelijk dat de bouwverordening van toepassing is op alle werken die onderworpen zijn aan de bouwvergunningsplicht. Wat dan met de talrijke werken op openbaar domein die niet bouwvergunningsplichtig zijn ? Het betreft hier werken opgenomen in het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van de op openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist. Als voorbeelden kunnen worden aangehaald verlichtingspalen, rustbanken en allerlei straatmeubilair. Ook bij de plaatsing van deze inrichtingen dient de algemene bouwverordening nagevolgd te worden. Artikel 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 bestraft namelijk zij die door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk maken op de bepalingen van de verordeningen.

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,

E. Baldewijns.